

In ker smo dosegli toliko, kolikor imamo danes, nas navdaja trdno upanje, da bomo z enakim delom dosegli še več v bodočih dneh. Kranjsko učiteljstvo je zaživelo novo življenje, in nova moč mu je šinila v žile. Tako okrepljeno bo stalo neomajno na bojišču narodne prosvete ter z gorkim srcem delalo slovenskemu narodu v hasek! A ker hiti človeštvo v vsem in vsakem naprej in naprej, bomo hiteli tudi mi!

Pozdravljena, naša bodočnost!

Učiteljem - čebelarjem.

V 5. številki je naznanil naš vrli „Tovariš“, da se je ustanovilo „Slovensko čebelarstvo“ za Kranjsko, Štajersko, Koroško in Primorsko s sedežem v Ljubljani, ki bo izdajalo strokovni list „Slov. čebelar“. Ravno je izšla prva številka tega lista, ki se je poslala mnogim gospodom tovarišem z nado, da postanejo udje tega prepotrebne družva. Udnina znaša samo en goldinar, in list se bo pošiljal udom zastoj, zatorej je upati, da bodo tudi gospodje tovariši v velikem številu pristopili k društvu. Na mednarodnem čebelarstem kongresu v Bruselju se je povdarjalo, da so učitelji pijonirji čebelarstva, kar se pa pri nas ne more trditi. Je sicer izmed nas nekaj čebelarjev, a malo nas je. Na Češkem šteje neko čebelarstvo blizu 5000 udov, od katerih je nad 800 učiteljev, a koliko jih je še pri drugih čeb. društvih! Zato pa je ravno na Češkem čebelarstvo na tako visoki stopinji kot v nobeni drugi avstrijski kronovini. Kranjska je za čebelarstvo zelo ugodna, posebno so nekateri kraji pravi „eldorado“ za čebele; imamo tudi izborni, svetovno-znano čebelno pleme, a v kljub temu čebelarstvo pri nas splošno propada. Da je temu v resnici tako, se da statistično dokazati, a potreba tega ni, ker človek lahko po žalostnem stanju, v kakršnem se nahaja večina čebeljakov po deželi, to sam sklepa. Ker sta v prvi vrsti mlačnost in nevednost krivi, da naše čebelarstvo nazaduje, zato budimo mi, ki živimo med narodom, z besedo in vzornim čebelarstvom zanimanje za to plemenito stroko; pripomogli bomo s tem narodnemu blagostanju za marsikak tisočak, pa tudi v naše mošnjčke bo priromal kak drobiž za priboljšek.

Vsak gospod tovariš-čebelar mi bo pritrdil, če pravim, da na deželi ni lepše zabave in prijetnejšega razvedrila,

kot je čebeloreja; uverjen naj bo vsak začetnik, da ne bo nikdar več opustil čebel, ko bo vsadil prvi roj. Naj ne premišljuje nihče, češ, bi že čebelaril, ko bi čebele ne pikale, a prepričan naj bo vsak, da so piki poletnih šolskih bolh dosti neznosnejši kot semtertja kak čebelni pik, katerega se kri s časom tako privadi, da človek ne oteče, ako ga tudi kam na obraz piči, nasprotno zdravju to le prija. Marsikak tovariš se tudi zato ne poprime čebelarstva, ker čuti, da nima niti zadostne teoretiške vednosti o tej stroki, še manj pa prakse. Res je, da se v tistih par urah, ki so na učiteljsku odločene za čebelarstvo, ne morejo vzgojiti kar mojstri, vendar nekoliko podlage se le pridobi, na kateri se potem učitelj s pomočjo dobrih čeb. knjig, praktičnih izkušenj in opazovanj lahko sam izobrazí v spretnega in umnega čebelarja. Dal Bog, da bi bilo takih vedno več med nami! **Fr. Rojina.**

Kako naj bi se drugi deželni jezik uspešno poučeval?

(Spisal Štefan Primožič.)

V. Analitiško-direktna metoda, naši razredni zmotri in naše učne knjige.

(Konec.)

Proesor Ant. Štritof piše: „Pripomniti je, da nekaj posebno ovira pouk nemščine na ljudski šoli, namreč baš ozir na prestroge sprejemne izpite. V ljudski šoli se goji v prvi vrsti praktično govorjenje, ne pa slovnica, kar razvidimo iz učnega načrta in kar izrečno še povdarja zgoraj priobčeni razpis z dne 18. kimovca l. 1888. Poučuje se nemščina v obče po empiriško-analitiški metodi . . .“ Mi pa vemo, da to ni res in da to sploh ni mogoče. Da, naš učni črtež je skoraj naravnost dosloven z vodili analitiške metode, pa kaj ta pomaga, dokler imamo učne knjige, ki so spisane po vodilih sintetiške metode? Kako more n. pr. nova l. nemška slovnica ustrezati zahtevi učnega črteža za nižjo stopinjo? Le-ta predpisuje: Anschauungsunterricht mit Hilfe der Muttersprache. Einübung der Laute und deren Zeichen in Schreib- und Druckschrift. Geläufiges Lesen mit besonderer Rücksicht auf die richtige Aussprache. Memorieren von Wörtern, Phrasen und einfachen Sätzen. Übungen im Bilden und Schreiben von Sätzen. Kurze, leichte mündliche und schriftliche Übersetzungen mit Anwendung der in der

pa baronček ga nalašč razžali na samem in pozove na dvoboj, v katerem pade Irmin srečni zaročnik smrtno ranjen.

Bojanec se je zaročil z Anico Stojanovo, dočim Irma ni marala za nekega snubca iz sosesčine in navidezno ne za barona. Stojanova Milica in Vladimirjeva sestra Helena ne moreta preboleti Draganove izgube in gresta k usmiljenkam v Zagreb. Ker so Majerjevi silili Irmo, da mora vzeti onega snubca, je zbežala neko noč z barončkom v Zagreb. Tu si je elegantni baronček ogledal mesto, zvečer se pa sprl v enem prvih hotelov, kjer so slišali hkratu dva strela: baron je ležal na zofi mrtev, Irma pa na tleh nezavestna. Malo živo so prenesli v bolnico, kjer sta ji stregli — slučaj, ka-li? — Milica in Helena ter jo nagovorili, da je pred smrtjo spoznala in obžalovala svojo krivdo, se spravila z Bogom in očetom in z nekdanjima znankama. —

Pikantna, posebno v modernem francoskem genru ni pisana „Trojka“, vendar jo bo čital z veseljem vsakdor, komur so znane gospoda pisatelja prejšnje povesti, znano pripovedno slovstvo pred najnovejšim preobratom. Dr. Fr. D. je naš dober znanec, ki je ohranil svojo individualnost.

One dolge razprave o Bogu, umetnosti sploh, o literaturi in filozofskih sistemih bi bil pisatelj lahko skrajšal brez posebne škode; to zanima morda nekatere moške, če je dovolj duhovito, čitatelj pa nikdar. Tudi bi se dialog, zlasti pa opisovanje, napravilo lahko zanimivejše, živahnejše, a krajše. V tem so mojstri Francozi in Italijani.

Naposled še to: Odkod je opravičen povesti naslov „Trojka?“ — Ako je pisatelj mislil oni ples, ki bi imel po Radivojevem načrtu Slovencem nadomeščati četvorko, je navzlic Radivojevim vodilnim idejam premalo važen